

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

In Passionem D.N. Iesv Christi Homeliae quinquaginta sex, Theoremata
viginti octo, totidemque sermones. In Monotesseron Praeterea Eivsdem
Passionis Dominicae, iuxta Euangelistarum & historiae fidem, Elucidatio.
Conciones ad Haec Paraeneticae in praecipuis anni & Sanctorum
festiuitatibus habitae

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.XXVIII

Quomodo fructum Natiuitaris Dominicæ obtinere debeamus. Serm. II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47113)

ea ibi cernuntur, quæ manifesta debent lucere foris? Nemo se fallat, nemo decipiat, nemo credat se devotum, nisi ad quæcunque Deo placita inuenerit se feruentem ac promptum. Nemo se putet religiosum, qui linguæ suæ non posuerit frænum. Nam *qui non refrænat linguam suam, huius vana est religio*. Nemo se arbitretur spiritualem, si in corde portet amaritudinem. Nam si inter vos zelus & contentio, nonne carnales estis? Hæc charissimi fratres sæpe dicenda sunt, quia salutaria sunt. Acerba sunt fortasse hæc quibusdam auditu, verum acerba est etiam quæuis medicina, fructum tamen adfert sanitatis. Declamationes & commendationes virtutum audiuntur fortasse libentius, at vitiorum mortificationes tam est salubre doceri, quam necessarium est vitia extirpari. Itaque sint hæc verba exhortationis, non correptionis: ut si non dictum est, quod emendetur, dictum sit ut caueatur. Cæterum in tanta solemnitate quasi modo geniti infantes, cum Iesu tam amabili, quæ venerabili infanulo renouamini spiritu mentis vestræ, ut eidem nunc coniungi mereamini per gratiam, & postea per gloriam, eodem præstante Domino nostro Iesu Christo, qui est benedictus in secula, Amen.

Vera deuotio quæ.

Iacob. 1.

Religiosi quid cauere debeant.

Ephes. 4.

IN EADEM SOLEMNITATE.

Quomodo fructum Natiuitatis Dominicae obtinere debeamus.

Sermo II.

Natus est vobis hodie Saluator, qui est Christus dominus in ciuitate David. Lucae II. Charissimi fratres, si cor nostrum ad Deum esset purum & rectum, quomodo creaturæ rationalis debet esse ad creatorem, serui ad dominum, filij ad patrem, egeni ad liberalem diuitem, miseri ad saluatorem, non sine maxima concussione, commotione, compunctione & exultatione cordis, hæc possemus verba audire: *Natus est vobis hodie Saluator*. Si igitur nihil aut parum mouemur, signum est, quia neque desideramus Deum, neque sentimus, imò nec nos ipsos cognoscimus. Nempe quia quid factum sit nobis, quid datum, non sentimus. Charissimi fratres, vtinam illuminet Dominus corda nostra, & expellat omnem malitiam à nobis, emolliat duritiam nostram, vt non solum pro nobis, sed etiam intra nos natum sentiamus, admiremur & gaudeamus. Charissimi fratres, vt ante dixi, vtinam optare possim & mihi & vobis cor purum, cor simplex, cor feruidum, cor deuotum, atque ad omnia Dei beneplacita paratum, in quo Dei filius nasceretur, vt ab eodem illuminati & accensi, pro exuberantia beneficiorum eius, in ipso & etiam intra nos ipsi gauderemus. *Ecce natus est vobis*, inquit angelus, non regibus loquitur, aut seculi huius diuitibus, non superbis & potentibus, sed pastoribus simplicibus & in nocte vigilantibus. Itaque vobis, inquit, non dormientibus in mollibus lectis, non carnis luxum & superflua querentibus, non mundi amicis & læta sectantibus, sed vobis pauperibus, despectis à mundo, ignobilibus, humilibus, & super gregem vestrum, videlicet cogitationum, loquutionum, operum, affectionum, & intentionum vigilantibus, iustitiamque & virtutes esurientibus, natus est Saluator mundi. Quare Saluator? Vt eripiat & seluet vos ab omni miseria, egestate & calamitate. Induxerat enim vos o-

Quibus natus est Christus.

Christus cur dicitur sic Saluator.

Gen 3
1. Cor. 15.

Quantam
homo pec-
cando in-
currerit ca-
lamitatem

Esaia 64.
1. Cor. 1.

Lucæ 10.
Esaia 1.
Esaia 53.

Lucæ 13.

Esaia 53.
Esaia 44.
Mich 7.

Psal 102.
Ioan. 14.
Deut. 31.
Ioel. 2.
Eccli. 31.

Dignatio
Christi erga
nos quanta

Quomodo
natalem
Domini di-
gi. eccle-
bimus.

Sim primus homo, Adam pater vester secundum carnem, in calamitatem, ex qua nec ipse, nec vos ipsi potestis vos liberare. At natus est hodie vobis saluator, qui est Christus Dominus in ciuitate Dauid. Videamus in quantam calamitatem deue neramus, postquam per peccatum à Deo cecidimus. Eramus in paradiso immaculati, tuti, immortales, id est, non potentes mori, non corrupti, non lædi, in beatitudinem cœlestem transferendi. At verò peccando facti sumus exules à paradiso extrusi, quibus regni cœlestis nec introitus patebat, nec aditus cognoscebatur. Verum natus est hodie, qui exul propter nos, vt exulet nos & dispersos colligat, & in patris sui regnum, in cœlestique paradisi nos introducat. Facti etiam peccando eramus impotentes, infirmi & imbecilles: quare hosti nostro diabolo haudquaquam potuimus resistere. Natus est, qui diabolum vincat & liget, adeoque eius frangat tyrannidem, vt volentibus nemini deinceps valeat nocere. Eramus etiam peccando facti impotentes, vt nullum bonum potuerimus facere, per quod iustificaremur, quandoquidem *vniversa iustitie nostræ sunt quasi parvus menstruatæ*. Verum qui hodie natus est, factus est nobis iustificatio & sanctificatio. Eramus infirmi (vt parabola Evangelica sub typo eius, qui descendit ab Hierusalem in Hiericho, subindicat) spoliati & vulnerati, quia *à planta pedis vsque verticillibus non erat in nobis sanitas*, nullaque integritas. At natus est, qui vulnera propter peccata nostra, cuius liuore sanemur. Eramus spoliati innocentia, originalique iustitia, & mirabilibus bonis, quæ omnia peccando amissimus. Præterea capti & subiugati tenebamur: sed natus est, qui pro paradiso oculum restituat, & spolia prædoni nostro auferat, nosque ab omni captiuitate liberet, & Spiritu sancto ac donis quam ante potioribus impleat. Eramus vulnerati, & infecti malicia atque concupiscentia mala, sed natus est, qui vulnera propter iniquitates nostras, deleat vt nubem iniquitates nostras, propingat in profundum peccata nostra, sanetque omnes infirmitates nostras. Eramus ignari, cæci & errabundi: sed natus est, qui est lumen oculorum nostrorum, qui est nobis via, veritas & vita, sapientia, ductor, doctor & procedor. Itaque charissimi fratres gaudete & exultate, quia natus est vobis hodie Saluator. Si quis adhuc infirmus, si quis ignarus, si quis egenus aut calamitosus, si quis durus, aut malis passionibus infectus, si quis denique peccatis fuerit oneratus, accedat & supplicet huic infantulo, remediumque accipiet, quia in ea ætate voluit Deus noster apparere, in ea forma videri, & ijs conditionibus nasci, vnde non possit timeri. Nihil regale, nihil fastuosum, nihil magnificum, nihil mundanum præ se tulit, sed infantiam cum paupertate, solitudinem in exilio, simplicitatem in matris gremio, vt omnibus liceat accedere, & nemo trepidet à maiestate ipsius. Agite quæso charissimi fratres, & singulari deuotione vos erga Christum excitate, vt non solum quod dicitur pro vobis, sed intra vos etiam Saluator nascatur. Nemo sit hodie adeo infertundus aut sterilis, cuius cor non salubre aliquod propositum concipiat et pariat hodie. Nemo tam frigidus, qui renouatione bonæ voluntatis non recalescat. Nemo tam negligens, qui ad vitia curanda, & restaurandas negligetias suas sese non accingat. Scit vnusquisque vnde (si hodie à mundo debet euocari) sibi metuat. Scit si omnia eius secreta nudentur, vnde erubescat. Scit quantum adhuc à verarum virtutum perfectione distet, quanta à san-
ctorum

florum vita, ac viuendi modo difsimilitudine torpeat. Erigat fe igitur contra fe, & fibi emendationis vitæ formam inftituat. proponat, incipiat, & ad progrediendum orationibus, gemitibus, conatibus atque quibuscunque potest ftimulis, in via proficiendi femetipfum vrgeat. Hoc eft festum diem Domino agere, hoc eft Dominum Saluatorem dignè falutare, hoc eft, in cœlis gaudium angelis facere, hoc eft, Chrifto intra nos conuiuium inftituere, quando renouatione hominis interioris, quicquid Deo in nobis displicet, ipfi damnamus, abijcimus, fugimus: & quicquid ei placere nofcitur, quærimus, amplectimur, cuftodimus. Ad hæc nos excitet æterna etiam folemnitas, vt fi per totum annum in vetuftate & tepore ambulauimus, hodie quando cœli melliflui facti funt, & misericordia Domini plena eft omnis terra: hodie, inquam, quando oftendit nobis Dominus misericordiam fuam, & falutare fuum dedit nobis, in nouitate fpiritus renafcamur, abijcetes omnem inordinatam delectationem, omnem alienum amorem & confoiationem quamcunque extra Deum in creatura. Perfequamur vitia & prauas inclinationes noftas, abnegemus defideria propria, cuftodiamus omnes fenfus noftros fub fræno timoris, ne non folum ad illicita, fed etiam ne ad ociofa & inutilia fe conuertant. Cuftodiamus linguam ab occasione loquendi, quia *in multiloquio non deeft peccatum*. Volat irreuocabile verbum, & vno momento fapè effunditur, unde aut in fe, aut in alijs incurabile vulnus infligitur. Tempora ociofa non tranfeant: nec talis fit nofta occupatio, quæ vel non propter Deum affumatur, aut in Deum dirigatur: vt fi etiã in actione fuerimus externa, mens tamè nofta femper ad Deum redeat, nec vnquam, vt redire non poffit, fe ad eum effundat, quin potius inter externas occupationes tranfeunter verfa, ab intimis non recedat: fed quæcunque foris occurrunt, ita foris relinquat, vt nihilominus etiam quicquid in illis potest inueniri, quod ad Deum valet referri, intus trahat: præftante Domino noftro Iefu Chrifto, qui eft benedictus in fecula, Amen.

Efaia 6.
Pfal. 84.
Roma. 6.

Prou 10.
Horatius.

IN EADEM SOLENNITATE.

Quomodo neceffarium fuerit Chriftum nafci, & quomodo eidem debeamus conformari. Sermo III.

Ecce annuncio vobis gaudium magnum, quod erit omni populo, quia natus eft vobis hodie faluator, qui eft Chriftus Dominus in ciuitate Dauid. Luca 2. Magnum nobis gaudium nunciatur, quia magni regis introitus expectatur. Magna nobis folemnitate occurrendum eft, magna reuerentia eft fufcipiendus, & magnopere nobis profpiciendum, ne fedum indecens ve quid in nobis maieftatis eius offendat oculos, quare nobis eum non maneat, fed fine benedictione, fine gratia, imò cum offentione iratus aut recedat, aut prorfus ad nos non diuertat. Chariffimi fratres, quod quisque amaerit, de hoc gaudet. Quod amat quis & defiderat, defiderat quidem dum abeft, amat autem & lætatur cum adef. Qui mundi gloriam amant, qui opes & honores defiderant, femper in defiderijs æftuant: & dum affe-

Amoris
mundi in-
felicitas
quanta.